

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prokurator

Strona pozwana: Daniel Pierre Raymond Escalier (C-260/06) i Jean Louis François Bonnarel (C-261/06)

Pytanie prejudycjalne

Jeżeli państwo członkowskie uzależnia przywóz danego środka ochrony roślin pochodzącego z innego państwa członkowskiego, w którym ten środek jest już objęty zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wydanym zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG⁽¹⁾, od uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w ramach uproszczonej procedury w celu sprawdzenia czy przywożony środek spełnia kryteria identyczności określone w wyroku z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie C-100/96, to czy to państwo członkowskie jest uprawnione do poddania podmiotu gospodarczego tej uproszczonej procedurze wydawania zezwoleń w przypadku, gdy:

- importer jest rolnikiem dokonującym przywozu danego produktu wyłącznie na potrzeby swojego gospodarstwa rolnego, które choć rozliczne, są ograniczone ilościowo i tym samym nie wprowadza ich do obrotu w handlowym rozumieniu, jakie to pojęcie nasuwa;
- uproszczona procedura wydawania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu równoznaczna zezwoleniu na przywóz ma charakter indywidualny w odniesieniu do każdego podmiotu gospodarczego/dystrybutora, który ma obowiązek nadać przywiezionemu produktowi własną nazwę handlową i jest objęta opłatą w wysokości 800 EUR?

Jeżeli odpowiedź udzielona na to pierwsze pytanie byłaby negatywna, to czy wyrok z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie C-212/03 dotyczącej prywatnego przywozu produktów leczniczych przez jednostki może być odnoszony do przypadku dotyczącego środków ochrony roślin przywożonych przez rolników wyłącznie na potrzeby ich gospodarstw rolnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 czerwca 2006 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-262/06)

(2006/C 212/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 zdanie pierwsze dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej)⁽¹⁾ oraz art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej)⁽²⁾ należy rozumieć w ten sposób, że musi zostać utrzymany w mocy ustanowiony we wcześniejszym prawie krajowym ustawowy nakaz uzyskania zezwolenia na pobieranie opłat za świadczenie usług w zakresie telefonii głosowej dla użytkowników końcowych przez przedsiębiorstwo zajmujące do tej pory pozycję dominującą na rynku, a także — stwierdzający ten obowiązek akt administracyjny?

W przypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi przeczącej:

- 2) Czy takie dalsze utrzymywanie w mocy jest zgodne z przepisami prawa wspólnotowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, str.33

⁽²⁾ Dz.U. L 108, str.51

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-265/06)

(2006/C 212/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: A. Caeiros, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że w art. 2 ust. 1 dekretu z mocą ustawy nr 40/2003 z dnia 11 marca 2003 r. zakaz umieszczania barwnych folii na szybach pojazdów samochodowych, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 28 WE i 30 WE oraz art. 11 i 13 porozumienia EOG, w zakresie w jakim zakaz ten stanowi przeszkodę dla wprowadzania do obrotu w Portugalii barwnych folii zgodnie z prawem wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim lub w państwie będącym sygnatariuszem porozumienia EOG,
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przewidziany w art. 2 ust. 1 dekretu z mocą ustawy nr 40/2003 z dnia 11 marca 2003 r. zakaz stanowi sprzeczny z art. 28 WE i art. 11 porozumienia EOG środek o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w przywozie, w zakresie w jakim zakaz ten w praktyce stanowi przeszkodę dla wprowadzania do obrotu w Portugalii barwnych folii zgodnie z prawem wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim lub w państwie będącym sygnatariuszem porozumienia EOG. Zakaz ten nie znajduje uzasadnienia na podstawie art. 30 WE ani art. 13 porozumienia EOG.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Labour Court (Irlandia) w dniu 19 czerwca 2006 r. — Impact przeciwko Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Sprawa C-268/06)

(2006/C 212/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Labour Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Impact

Strona pozwana: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

Pytania prejudycjalne

1. Czy rozstrzygając sprawę w pierwszej instancji na podstawie przepisu prawa krajowego czy też rozstrzygając odwołanie

od takiego orzeczenia, Rights Commissioners i Labour Court są zobligowani przez jakąś zasadę prawa wspólnotowego (w szczególności zasadę równoważności i skuteczności) do zastosowania wywierającego bezpośredni skutek przepisu dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) ⁽¹⁾ w okolicznościach gdy:

- nie przyznano Right Commissioner i Labour Court wyrażnej właściwości w tym zakresie na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, w tym przepisów prawa krajowego transponujących tę dyrektywę,
- jednostki mogą występować do High Court z innymi powództwami wynikającymi z niezastosowania dyrektywy do ich sytuacji osobistej przez pracodawcę i
- jednostki mogą występować do posiadającego właściwość sądu powszechnego z innymi powództwami przeciwko państwu członkowskiemu o odszkodowanie za szkodę poniesioną przez nie w wyniku nie transponowania dyrektywy w terminie przez to państwo członkowskie ?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na **Pytanie 1**,

- (a) Czy klauzula 4.pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez ETUC, UNIC i CEEP załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna w swej treści, aby jednostki mogły się na nią powoływać przed sądami krajowymi?
- (b) Czy klauzula 5.pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez ETUC, UNIC i CEEP załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna w swej treści aby mogły się na nią powoływać jednostki przed sądami krajowymi?

3. Mając na uwadze odpowiedzi udzielone przez Trybunał na **Pytanie 1** i **Pytanie 2 (b)**, czy klauzula 5.1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony zawartego przez ETUC, UNIC i CEEP załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE pozbawia, działające w charakterze pracodawcy państwo członkowskie, możliwości odnowienia no okres do 8 lat umowy o pracę zawartej na czas określony w okresie, w którym powyższa dyrektywa winna być transponowana i zanim przyjęto w prawie krajowym przepisy ją transponujące, jeśli:

- umowa ta była za każdym razem odnawiana poprzednio na krótsze okresy a pracodawca potrzebuje aby pracownik świadczył pracę przez okres przedłużony.
- odnowienie umowy na okres dłuższy niż uprzedni okres obowiązywania umowy skutkuje obejściem zastosowania z pełną korzyścią dla jednostki klauzuli 5 Porozumienia ramowego, jeśli porozumienie to zostanie transponowane do prawa krajowego, i